

T. B. M. M. (S. Sayısı : 284)

926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Ek Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı ve Millî Savunma ve Plan ve Bütçe Komisyonları Raporları (1/616)

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : K. K. Gn. Md. 07/101-2303/03963

6 . 10 . 1989

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Millî Savunma Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 9.9.1989 tarihinde kararlaştırılan «926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Ek Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı» ile gerekçesi ilişik olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Turgut Özal

Başbakan

GENEL GEREKÇE

1. Türk Silahlı Kuvvetleri teşkilatında zaman içinde meydana gelen yapısal gelişmelere bağlı olarak, kıdemler ile askerî okulların öğrenim süreleri ve rütbe bekleme sürelerinde hizmetin zorunlu kıldığı değişiklikler yapılmıştır. Nitekim 1971 yılına kadar 3 yıl olarak uygulanan general - amiral rütbe bekleme süreleri, 1971 yılından itibaren 4 yıla çıkarılmış, harp okullarının, öğrenim süreleri 1970 ve öncesi neş'etli subaylara 2 yıl, 1972 - 1976 neş'etli subaylara 3 yıl, 1978 ve sonrası neş'etli subaylara da 4 yıl olarak uygulanmıştır. Askerî liselerdeki öğrenim süreleri ise, 1954 ve öncesi neş'etli subaylar için 3 yıl, 1955 - 1956 - 1957 neş'etli subaylar için 4 yıl, 1958 - 1982 neş'etli subaylar için 3 yıl olarak uygulanmış ancak daha sonra hazırlık sınıfı öğreniminin ilâve edilmesi nedeniyle 1983 ve sonrası harp okulu neş'etliler için bu süre yeniden 4 yıla çıkarılmıştır.

Diğer yandan evvelce subaylara, nasıpların 30 Ağustosta birleştirilmesi amacıyla 1960 yılında Millî Birlik Komitesinin kararıyla bir yıl, daha sonra da yedeksubaylık

nedeniyle bozulan kıdem statüsünün düzeltilmesi amacıyla 1969 yılında gene bir yıl olmak üzere toplam 2 yıl ilave kıdem verilmiş ve 1959 ve öncesi neş'etli kurmay subaylar için 4 yıl olarak uygulanan kurmaylık kıdemi, 1960 ve sonrası neş'etli kurmay subaylar için 3 yıla indirilmiştir. 1968 yılında Genelkurmay Başkanının yaş haddinin 68'den 67'ye indirilmiş, buna karşılık rütbe bekleme süresinin 3 yıldan 4 yıla çıkarılmış olması ve ayrıca general - amiraller bakımından belirli koşullarla aynı rütbede hizmete devam imkânının getirilmiş bulunması bahse değer diğer değişikliklerdir.

Yukarıda anahatları itibarıyla açıklanan ve Silahlı Kuvvetlerdeki hızlı ve sürekli gelişmeye bağlı olarak; kıdemlerde, rütbe bekleme ve askerî okulların öğrenim sürelerinde yapılan bu değişiklikler, terfi sisteminde ve dolayısıyla rütbe bekleme sürelerinde, evvelce gerçekleştirilen değişiklikler paralelinde bazı düzenlemeler yapılmasını gerektirmektedir. Zira, geçtiğimiz yıllarda askerî okulların öğrenim sürelerinin artırılmış, kıdemlerin azaltılmış, general - amiral rütbeleri için uzatma imkânının getirilmiş ve Genelkurmay Başkanının yaş haddinin 68'den 67'ye indirilmiş olması, yakın gelecekte orgeneral - oramiral rütbelerine yükselceklerle, Kuvvet Komutanlığı ve Genelkurmay Başkanlığı makamlarına atanacakların görev sürelerini tamamlamadan yaş hadlerini doldurmalarına yol açacaktır. Nitekim sadece 1969 yılında verilen ilave kıdemden yararlanmış ve Harp Akademisi öğrenimi nedeniyle 3 yıl kıdem almış olan ve halen tuğgeneral rütbesinde bulunan 1960 - 1961 neş'etli bir kurmay subay, 1959 ve öncesi neş'etli bir kurmay subaya kıyasla 2 yıl eksik kıdem aldığından, hiç yıl kaybetmeden terfi ettiği ve Genelkurmay Başkanlığı görevine atandığı takdirde bu makamda ancak iki yıl hizmet yapabilecek ve görev süresinin dolmasına iki yıl kala yaş haddi nedeniyle emekli olacaktır. Üzerinde durulan sorunun, askerî lise ve harp okullarında dörder yıl öğrenim görmüş 1983 ve sonrası neş'etli subaylarda daha da boyut kazanacağı ve bu gruba dahil subaylar için açığın beş yıla çıkacağı kesindir.

Bu nedenle sözü edilen sorunun, Silahlı Kuvvetlerin vurucu gücünü zayıflatmayacak ve personeli mağdur etmeyecek bir şekilde çözümlenebilmesi için, halen uygulanmakta olan rütbe bekleme süreleri gözden geçirilmiş ve ihtiyaç duyulan 5 yıllık sünin; binbaşı, albay, tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbe bekleme sürelerinde birer yıllık indirim yapılmak suretiyle kazanılabileceği belirlenmiştir.

Tasarıda benimsenen model, general - amiral miktarlarında herhangi bir değişiklik getirmemektedir. Tasarı ile tuğgeneral - tuğamiral rütbe bekleme sürelerine dokunulmamış ve bu süre 4 yıl olarak muhafaza edilmiştir. Bunun temel nedeni, Silahlı Kuvvetlerin asıl vurucu gücünü teşkil eden birliklerin sevk ve idaresindeki istikrar ve verimliliğin korunması düşüncesidir. Bu çözüm tarzı aynı zamanda gelecekte üst komuta kademelerine yükselcek personele, general - amiralliğin bu ilk rütbesinde daha fazla tecrübe edinme imkânı sağlayacaktır. Tuğgeneral - tuğamiral rütbesi için gösterilen gerekçe; teğmen, üsteğmen ve yüzbaşı rütbeleri bakımından da geçerlidir. Bu nedenle sayılan rütbeler ile esasen bekleme süresi çok kısa olan yarbay rütbesinin bekleme süreleri değiştirilmemiştir.

Tasarı hazırlanırken yukarıda da belirtildiği üzere tüm rütbeler tek tek irdelenmiş olup, albaylık rütbe bekleme süresinde yapılacak bir yıllık indirimin, albay mevcutlarını kesinlikle etkilemeyeceği belirlenmiştir. Binbaşılık rütbe bekleme süresinde yapılacak indirimde gelince, bir yıllık indirim, bu rütbedeki subay miktarlarında ister istemez bir azalmaya neden olacaktır. Ancak yeni uygulamaya konulan terfide baraj sistemi ile binbaşı mevcutlarının kontrol altında tutulması mümkün olduğundan ve halen binbaşı rütbesi ile yürütülen hizmetler, yarbay rütbesiyle de yürütülebileceğinden, binbaşı miktarlarında meydana gelecek azalma, ciddi bir sakınca yaratmayacaktır.

Tasarıyla, bazı general - amiral ve albay rütbelerinin bekleme süreleri için öngörülen indirimin, 1 Eylül 1989 tarihinden geçerli olarak uygulanmasına imkân verecek bir düzenleme getirilmektedir. Bu suretle halen general - amiral rütbelerinde bulunan personelin ileride yaş haddi sorunu ile karşı karşıya kalmaları ve 1962 - 1965'neş'etliler arasındaki boşluktan yararlanılarak albay rütbesinde, devrelerin üst üste binmesi önlenmiş olacaktır. Yalnız binbaşı rütbe bekleme süresinin 6 yıldan 5 yıla indirilmesinde, 1978 ve sonrası neş'etlilerle daha önceki neş'etliler arasında bir ayırım gözetilmiştir. Zira 1978 ve sonrası neş'etliler, önceki neş'etlilere göre harp okullarında bir yıl fazla öğrenime tabi tutulmuşlardır. Dolayısıyla Tasarıda benimsenen bu esasta mukayese edilen gruplar arasındaki bir yıllık fark kapatılmış olacaktır. Ayrıca bilindiği üzere 1977 yılında harp okulları mezun vermemiş ve bu durum devreler arasında boşluk yaratmıştır. Bu itibarla benimsenen bu modelle, devrelerin üst üste binmesi önlenecek ve sözü edilen boşluk da doldurulmuş olacaktır.

Sonuç itibarıyla Yüksek Askerî Şûraca belirlenen esaslara uygun olarak hazırlanan bu Tasarıda yer verilen hükümlerle, yukarıda sözü edilen ve formül bulunmaya çalışılan yaş haddi sorununun, Silahlı Kuvvetlerin vurucu gücünü zayıflatmadan ve personelin mağduriyetine yol açmadan çözümleneceği değerlendirilmektedir.

2. Bilindiği üzere 926 sayılı Kanuna muvazaf subay kaynaklarından birisi, fakülte ve yüksekokullardır. 926 sayılı Kanununun 17 nci maddesinde, fakülte veya yüksekokullarda okuyan askerî öğrencilerin hangi hallerde öğrencilikten çıkarılacağı, 18 inci maddesinde de, öğrencilikten çıkarılanlar hakkında yapılacak işlemlerle ilgili hükümler düzenlenmiştir. Bahse konu 18 inci maddenin (b) bendi, «17 nci maddenin (a), (b), (e) ve (f) bentleri gereğince askerî öğrencilik niteliğini kaybedenlerin, muvazaf subay olarak tekrar Silahlı Kuvvetler hizmetine alınmayacakları» hükmünü amir olup, 17 nci maddenin (c) ve (d) bentleri 18 inci maddede öngörülen yasak kapsamı dışında bırakılmıştır. Bu hüküm nedeniyle, durumu 926 sayılı Kanununun 17 nci maddesinin (c) bendinde yazılı hale uyan ve başarısızlık nedeniyle askerî öğrencilikten çıkarılan bir kimsenin Silahlı Kuvvetlere muvazaf subay olarak alınması mümkün olup, 926 sayılı Kanunda bunu engelleyen hiçbir hüküm yoktur. Nitekim Askerî Yüksek İdare Mahkemesinin kararları da 18 inci maddeye bu doğrultuda yorum getirmektedir.

Yukarıda, fakülte ve yüksekokullarda öğrenim gören öğrenciler için söylenenler, astsubay okulu öğrencileri yönünden de geçerlidir. Zira 926 sayılı Kanununun 68 inci maddesinin (d) bendinde, astsubay okulu öğrencilerinin hangi hallerde askerî öğrencilik

niteliğini kaybedecekleri hükme bağlanmıştır. Anılan maddenin (e) bendinin üçüncü fıkrası ise «(d) bendinin 3 ve 4 numaralı fıkraları dışında ilişkisi kesilenlerin muvazzaf subay veya astsubay olarak tekrar Silahlı Kuvvetler hizmetine alınamayacakları» hükmünü amirdir. Bu hüküm karşısında durum 68 inci maddenin (d) bendinin (3) numaralı fıkrasına uyan ve başarısızlık nedeniyle öğrencilikten çıkarılan bir kimsenin Silahlı Kuvvetlere muvazzaf subay veya astsubay olarak alınmaması için herhangi bir yasal neden bulunmamaktadır.

Fakülte ve yüksek okul öğrencileri ile astsubay okulu öğrencilerinin öğrencilikten çıkarılmaları ve öğrencilikten çıkarma işleminin sonuçları yukarıda özetlenmiş olup, gerek 926 sayılı Kanununun 17 nci maddesinin (c) bendi, gerekse 68 inci maddesinin (d) bendinin 3 üncü fıkrası hükümleri, öğrenimde başarısızlık nedeniyle askerî öğrencilik niteliğinin kaybına ilişkindir. Daha önce bir askerî okulda öğrenime başlamış, ancak askerî öğrenci statüsüne uyum gösterememiş ve başarısız olmuş bir öğrencinin tekrar askerî okullara kabulü, özellikle «disiplin» mülahazası yönünden sakıncalı görülmektedir. Esasen ileride tekrar bir askerî okula kabul edilme veya herhangi bir fakülte veya yüksek okuldan mezun olduktan sonra Silahlı Kuvvetlere girme imkânının kaldırılması, askerî öğrencileri başarılı olmaya yönlendirecektir. Bu nedenle Tasarı ile başarısızlık nedeniyle askerî okullardan çıkarılan öğrencilerin, Silahlı Kuvvetlere muvazzaf subay veya astsubay olarak alınmasını önleyecek bir düzenleme yapılması zorunlu olmuştur.

Diğer yarıdan evvelce askerî veya sivil bir öğrenim kurumundan çıkarılmış bir öğrencinin tekrar aynı, benzer veya bir üst okula girmesi, okul yönetmeliklerinin giriş koşullarına ilişkin hükümleri ile engellenmekte ise de, uygulamada bazı öğrencilerin, gerekli şartlara sahip olmadıkları halde askerî okullara kabul edildiklerine rastlanmaktadır. Bu durumda öğreniliğe engel teşkil eden hal sonradan anlaşılabilir, mevzuatta açık bir hüküm bulunmadığından, bunların öğrencilikten çıkarılması mümkün olmamaktadır. Bu durum diğer giriş koşulları içinde geçerlidir. Ancak durumu askerî okullara kabul için aranan şartlara uymayan bir kimsenin, kendisinin veya velisinin suiniyetli davranışları sonucu veya sair sebeplerle askerî öğrenciliğe girmesi halinde, bunun eşitlik ve kamu yararı açısından tasvip görmeyeceği muhakkaktır. Doğru olan, suiniyetli kimselere prim vermemek ve eşitlik ilkesini zedelemektir. Bu nedenle Tasarı ile yönetmelikte tespit edilecek giriş koşullarına uymadıkları sonradan anlaşılabilir bakımından; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 98/b maddesi paralelinde bir düzenleme yapılmakta ve sözü edilen hal, öğrencilikten çıkarmayı gerektiren sebepler arasına ithal edilmektedir.

3. 926 sayılı Kanunda, 3282 sayılı Kanunla yapılan değişiklik ile, kara havacılığı bir sınıf haline getirilmiştir. Halen bu sınıfın pilot ihtiyacı, teğmenliğin üçüncü yılında bulunan ve pilot adayı olarak seçilen subaylardan karşılanmaktadır. İki yıllık uygulamadan elde edilen deneyimler dikkate alınarak; pilotları daha uzun süreli istihdam etmek, harp okulu öğrencisi iken kısmen pilotluk bilgi ve becerisi kazandırmak böylece pilot yetiştirme başarı oranını artırarak, mahiyet müessiriyet yönüyle avantaj sağlamak ve ayrıca diğer sınıflarda yetişmiş muharip subay kayıplarını azalt-

mak amacıyla, Kara Harp Okulu 1 inci sınıf sonunda kara havacılığına da sınıflandırma yapılmasına karar verilmiştir. Benimsenen bu esas, kara havacılık sınıfına ayrılan öğrencilerden pilot olamayacağı anlaşılanlar ile uçmak istemeyenlerin zamanında yeniden sınıflandırma işlemine tabi tutulması gibi bir ihtiyacı gündeme getirmiştir.

Yeniden sınıflandırma ihtiyacı; harp okulu eğitimi esnasında, sağlık durumu bozulan muharip sınıflara mensup diğer öğrenciler için de geçerlidir. Ancak 926 sayılı Kanunda ve ilgili mevzuatta, harp okulu öğrencilerinin yeniden sınıflandırılmalarına imkân veren bir hüküm bulunmamaktadır. Subay çıktıktan sonra yapılan yeniden sınıflandırma işleminde ise, söz konusu personele «adi malûllük hakkı» tanınmakta, bunun sonucu yetişmiş genç subay kayıpları artmaktadır.

Diğer yandan, büyük emek ve maliyete malolan yetişmiş pilotlardan çeşitli nedenlerle ayrılanların, fiili uçuşu gerektirmeyen fakat uçuş bilgi ve tecrübesi isteyen kara havacılık sınıfına ait kadro görev yerlerinde istihdam edilmesine ihtiyaç vardır. Hal bu ilken, uçuculuk niteliğini kaybeden veya uçmak istemeyen hava subayları, 926 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin amir hükmü nedeniyle yeniden sınıflandırmaya tabi tutulmakta ve bunların sınıfları değiştirilmektedir. Esasen bir personelin yeniden sınıflandırılması ve yeni sınıfı ile ilgili kursa tertip edilmesi, gereksiz zaman ve gayret israfına neden olmakta ve atama planlamasında ciddi sıkıntılara yol açmaktadır. Bu nedenle, kara havacılık sınıfı subay mevcutlarının yetersizliği de dikkate alınarak, Tasarı ile çeşitli nedenlerle uçuştan ayrılan kara havacılık sınıfına mensup pilotlara, kendi sınıflarının yer hizmetlerinde istihdam edilme imkânı sağlayacak bir düzenleme yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Madde ile genel gerekçede açıklanan sebeplerle, okul yönetmelikle-
rinde sayılan giriş koşullarına uymadıkları halde öğrenciliğe kabul edilmiş olan ve bu durumları sonradan anlaşılanların, askerî öğrencilikten çıkarılmalarına imkân verecek bir düzenleme yapılmaktadır.

Madde 2. — Madde ile genel gerekçede açıklanan sebeplerle, haklarında 926 sayılı Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi hükmüne göre işlem yapılan ve başarısızlık nedeniyle askerî öğrencilikten çıkarılan kimselerin, tekrar muvazaf subay olarak Silahlı Kuvvetler hizmetine alınmalarını önleyecek bir düzenleme yapılmaktadır.

Madde 3. — Madde ile genel gerekçede açıklanan sebeplerle, harp okulu öğrenimi süresince 926 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (e) bentlerinde öngörülen hallerden herhangi birinin gerçekleşmesi halinde müteakip sınıflandırma işlemlerinin, ilk sınıflandırma işlemi kapsamı içinde sayılmasını sağlayacak bir düzenleme yapılmaktadır.

Madde 4. — Madde ile genel gerekçede açıklanan sebeplerle, 926 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde benimsenen ve uçuculuk niteliğini kaybeden veya uçmak istemeyen subayların yeniden sınıflandırılacaklarına ilişkin esa-

sa, kara havacılık sınıfına mensup subaylar bakımından istisna getirilmektedir. Bu madde hükmüne göre sınıfı kara havacılık olan kıdemli yüzbaşı ve daha üst rütbedeki subaylar; Türk Silahlı Kuvvetleri Sağlık Yeteneği Yönetmeliğinde öngörülen haller hariç olmak üzere, herhangi bir nedenle uçuculuk niteliklerini kaybettikleri veya uçmak istemedikleri takdirde, bunlar hakkında yeniden sınıflandırma işlemi yapılmayacak sadece uçuculuk statüleri sona erecektir.

Madde 5. — Bu madde ile subayların normal bekleme süreleri yeniden düzenlenmekte ve binbaşı ile albay rütbelerinin normal bekleme süreleri 6 yıldan 5 yıla tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbelerinin normal bekleme süreleri ise, 4 yıldan 3 yıla indirilmektedir.

Madde 6. — Madde ile genel gerekçede açıklanan sebeplerle; okul yönetmeliklerinde sayılan giriş koşullarına uymadıkları halde öğrenciliğe kabul edilmiş olan ve bu durumları sonradan anlaşılan astsubay okulu öğrencilerinin, askerî öğrencilikten çıkarılmalarını sağlayacak ve ayrıca haklarında 926 sayılı Kanunun 68 inci maddesinin (d) bendinin (3) numaralı alt bendi hükmüne göre işlem yapılan ve başarısızlık nedeniyle askerî öğrencilikten çıkarılan kimselerin, tekrar muvazzaf subay veya astsubay olarak Silahlı Kuvvetler hizmetine alınmalarını önleyecek bir düzenleme yapılmaktadır.

Madde 7. — Bu madde ile, 926 sayılı Kanuna ek geçici maddeler eklenmektedir.

Ek geçici 53 üncü madde ile, bu Tasarının 5 inci maddesiyle tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbelerinin normal bekleme sürelerinde yapılmakta olan birer yıllık indirimin, geçiş döneminde ister istemez yol açacağı problemlere uygulanacak esaslar belirlenmektedir. Sözü edilen geçiş dönemi bakımından düzenleme yapılmasını gerektiren iki esaslı husus bulunmaktadır. Bunlardan birincisi, bahse konu rütbelerde halen 4 yıllık normal bekleme süresine göre belirlenen ve uygulanmakta olan «yıl kontenjanlarının» 3 yıllık normal bekleme süresine göre belirlenmesi ve uygulamaya konulması, 2 ncisi de, geçiş döneminin ilk iki yılında ortaya çıkacak kontenjan açıklarının kapatılmasıdır.

Bilindiği üzere halen tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbelerinin normal bekleme süreleri 4'er yıl olup, bu rütbelerin yıl kontenjanları, 926 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin (b) bendinde öngörülen kontenjanların 4'e bölünmesi suretiyle bulunmaktadır. Bu hususu bir örnekle izah etmek gerekirse, Kara Kuvvetleri Komutanlığında tümgeneral rütbesi için öngörülen kontenjan 44 olup, her yıla isabet eden miktar, yani yıl kontenjanı 11'dir.

Bu tasarıda yer verilen hükümlerin 1 Eylül 1989 tarihinden geçerli olarak yürürlüğe girmesi amaçlandığından ve geçici madde hükmü gereğince bu Tasarının kanunlaşmış yürürlüğe gireceği tarihte tümgeneral rütbesinde bulunan bir personel 4 yıl görev yapacağından, örnek gösterilen rütbenin yıl kontenjanında 1993 yılına kadar bir değişiklik olmayacaktır. Ancak 1989 yılında tümgeneralliğe terfi eden ve geçici madde gereğince 4 yıllık bekleme süresine tabi olanlar ile, bu Tasarının kanunlaşmış yürürlüğe gireceği tarihten sonra, yani 1990 yılında terfi eden ve 3 yıllık bekleme süresine tabi bulunan tümgeneraller, 1993 yılında aynı anda yükselme sırasına gireceklerinden,

1993 yılından itibaren bu rütbeye ait yıl kontenjanlarının 3 yıllık normal rütbe bekleme süresine göre belirlenmesi gerekecektir. Bu nedenle geçici 53 üncü maddede, bu maddede sayılan rütbelere ait yıl kontenjanlarının, 1993 yılından itibaren toplam kontenjanların üçe bölünmesi suretiyle belirleneceği hükme bağlanmıştır. Buna göre örnek olarak incelenen tümgeneral rütbesi bakımından 1993 yılından itibaren yıl kontenjanları; 44'ün 4'e bölünmesi yerine, 3'e bölünmesi suretiyle belirlenecek ve ilk 3 yıl ile bunu takip eden 3'er yıllık devreler için, ihtiyaç ve görülecek lüzuma göre (15 - 15 - 14) veya (14 - 15 - 15) veyahut da (15 - 14 - 15) olarak tatbik edilecektir. Madde hükmüne göre geçiş dönemi nedeniyle yıl kontenjanları belirlenirken, 926 sayılı Kanununun 49 uncu maddesinin bu konuya ilişkin hükümlerinde öngörülen usul ve esaslara uyulacaktır. Ayrıca bu maddede 926 sayılı Kanununun 54 üncü maddesi hükmü saklı tutulmuştur.

Geçiş döneminin ilk iki yılında meydana gelecek kontenjan açıklarının kapatılması hususuna gelince, bu konunun ek geçici 53 üncü maddenin ikinci fıkrasında düzenlenmesi zorunlu olmuştur. Zira bahse konu rütbelerde 1993 ve 1994 yıllarında kontenjan açıkları oluşacaktır. Bu konu yukarıda örnek olarak ele alınan Kara Kuvvetleri Komutanlığı tümgeneralleri yönünden incelendiği takdirde 1993 yılında karşı karşıya kalınacak tablo şudur. 1989 yılında tümgeneralliğe yükselen ve 4 yıl bekleme süresine tabi olan 11 tümgeneral ile 1990 yılında bu rütbeye yükselen ve 3 yıl bekleme süresine tabi olan 11 tümgeneral aynı anda bir üst rütbeye terfi sırasına girdiklerinden, tümgeneral mevcudunda 22 eksilme olacaktır. Buna karşılık 1993 yılında, geçici 53 üncü maddenin birinci fıkrası gereğince bu rütbenin yıl kontenjanı toplam kontenjanın, yani 44 ün 3'e bölünmesi suretiyle tespit edileceğinden, görülecek lüzuma göre 14 veya 15 tuğgeneral, tümgeneralliğe terfi edecektir. Buna göre 1993 yılı itibarıyla tümgeneral mevcudu; 1993'te tuğgenerallikten tümgeneralliğe yükselmiş 14 veya 15 tümgeneral, 1992'de tümgeneralliğe yükselmiş ve bu rütbede 1 inci yılını tamamlamış 11 tümgeneral ve 1991'de tümgeneralliğe yükselmiş ve bu rütbede 2 nci yılını tamamlamış 11 tümgeneral olmak üzere toplam 36 veya 37 tümgeneralden ibaret kalacaktır. Dolayısıyla 1993 yılı itibarıyla tümgeneral kontenjanında duruma göre 7 veya 8 kontenjan açığı doğması kaçınılmazdır. Aynı sorun, tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbeleri bakımından da geçerlidir. Bu nedenle geçici 53 üncü maddenin 2 nci fıkrasında, bahse konu rütbelere için öngörülen kontenjanlarda 1993 ve 1994 yılları itibarıyla uygulanacak yıl kontenjanlarına bağlı olarak ortaya çıkacak personel açığının, lüzum görülecek kadar tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiralin görev sürelerinin uzatılması suretiyle kapatılması öngörülmüştür. Yalnız bu fıkra ile yapılan düzenlemeyle, 926 sayılı Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (j) bentlerinde öngörülen uzatmalar dışında ve geçici bir dönem için uygulanacak özel bir uzatma imkânı getirilmektedir. Bu nedenle, bu fıkra hükmüne göre görev süresi uzatılacak general ve amiral miktarı, 49 uncu maddenin (d) ve (j) bentlerinde yazılı miktarların dışında tutulacaktır. Fıkroda, bu fıkraya göre yapılacak uzatma işleminde uygulanacak usul ve esaslar bakımından, 49 uncu maddedir. Daha açık bir ifade ile, geçici 53 üncü madde kapsamında kalan tümgeneral - tümamiral ve korgeneral - koramirallerle ilgili olarak geçici 53 üncü madde hükmüne is-

tinaden yapılacak uzatmaların ilk yılında, 49 uncu maddenin (d) bendinin birinci fıkrası, müteakip uzatmada ise, bahse konu bendin üçüncü fıkrası hükmü uygulanacaktır. Daha açık bir ifade ile, geçici 53 üncü madde kapsamında kalan tümgeneral - tümamiral ve korgeneral - koramirallerin görev sürelerinin bu maddeye göre uzatılabilmesi için, terfi için yapılan yeterlik sıralamasında yıllık kontenjana göre, yeterlik notlarının bir üst rütbeye yükseltilenlerden sonra gelmesi, uzatmanın Genelkurmay Başkanınca teklif edilmesi ve Yüksek Askerî Şûranın üçte iki çoğunluğunun karar vermesi şarttır. Geçici 53 üncü madde hükmüne istinaden yapılacak müteakip uzatmada ise, uzatmanın Genelkurmay Başkanınca teklif edilmesi ve Yüksek Askerî Şûranın üçte iki çoğunluğunun karar vermesi yeterli olacaktır. Geçici 54 üncü madde hükmüne istinaden orgeneral ve oramiraller bakımından yapılacak uzatmalarda ise, 49 uncu maddenin birinci fıkrasının (j) bendinde öngörülen usul ve esaslara uyulacaktır.

Bahse konu geçici 53 üncü maddenin fonksiyonu, yukarıda da değinildiği üzere geçici bir dönemle sınırlı olup, bu maddeye göre görev süreleri uzatılan tümgeneral - tümamiraller ile korgeneral - koramiraller hakkında, daha sonra ayrıca 49 uncu maddenin birinci fıkrasının (d) bendi hükmüne istinaden uzatma yapılması mümkün olabilecektir.

Geçici 54 üncü madde ile ise, genel gerekçede açıklanan nedenlerle, binbaşılık rütbesi normal bekleme süresinin 1978 ve sonrası neş'etli subaylar ile bunlarla işleme tabi diğer kaynaklardan muvazzaf subay nasbedilenler için 5 yıl, bunlar dışında kalan muvazzaf subaylara ise, 6 yıl olarak uygulanmasına imkân veren bir düzenleme yapılmaktadır.

Geçici Madde — Madde ile, bu Tasarının kanunlaşp yürürlüğe gireceği tarihte, maddede sayılan rütbelerde bulunan general ve amirallerin, sadece buldukları rütbeye sınırlı olmak üzere, Tasarının 5 inci maddesi ile normal bekleme sürelerinde yapılmakta olan değişiklikten etkilenmelerini önleyecek bir düzenleme getirilmektedir. Madde hükmüne göre, bu Tasarının kanunlaşp yürürlüğe gireceği tarihte; tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbelерinde bulunan subayların, buldukları rütbedeki normal bekleme süreleri 926 sayılı Kanunun, bu Tasarının 5 inci maddesi ile yapılan değişiklikten önceki 30 uncu maddesi hükmüne göre belirlenecek, yani 4 yıl olacaktır. Ancak bu gruba dahil bir general veya amiral, ileride terfi ettiği takdirde yeni rütbesindeki normal bekleme süresi artık 926 sayılı Kanunun bu Tasarının 5 inci maddesiyle değiştirilen 30 uncu maddesi hükmüne göre tayin edilecek ve 3 yıl olacaktır.

Madde 8. — Yürürlük maddesidir.

Madde 9. — Yürütme maddesidir.

Milli Savunma Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Milli Savunma Komisyonu

Esas No. : 1/616

20 . 10 . 1989

Karar No. : 3

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Ek Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı, Komisyonumuzun 20.10.1989 tarihli 2 nci Birleşiminde ilgili Millî Savunma Bakanı Sayın İ. Safa Giray ile Bakanlık ve Genelkurmay Başkanlığı yetkilileri ile Maliye ve Gümrük Bakanlığı temsilcilerinin iştirakiyle görüşüldü.

Gerek tasarının gerekçesinde arz ve izah olunan hususları ve gerekse Sayın Bakanın verdiği mütemmim bilgileri yeterli ve olumlu bulan Komisyonumuz tasarının tümünü kabul ettikten sonra maddelerin müzakeresine geçmiştir.

Tasarının 1, 2, 3, 4, 5 ve 6 ncı maddeleri uygun görülerek Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 7 nci maddesi ile bu Kanuna bir geçici madde eklenmek istenmektedir. Bu geçici madde redaksiyona tabi tutularak Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

İşbu Raporumuz Plan ve Bütçe Komisyonuna havale buyurulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan
Recep O. Ergun
Kayseri

Sözçü
Halil Orhan Ergüder
İstanbul

Üye
Erol Ağaçlı
Ankara
Muhalefîm.

Muhalefet şerhim eklidir.

Üye
Rıfat Diker
Ankara

Üye
Ahmet Ersin
İzmir

Muhalefet şerhim eklidir.

Başkanvekili
İsmet Tavgaç
Bursa

Üye
Kâzım Ulusoy
Amasya

Muhalefet şerhim eklidir.

Üye
Muzaffer Atılğan
Ankara

Üye
Kâzım Oksay
Bolu

Üye
Ramiz Sevinç
İzmir

Üye
M. Gürbüz Şakranlı
Manisa

Üye
Mümtaz Güler
Uşak

Üye
Mümtaz Özkök
Sakarya

Üye
Pertev Aşçıoğlu
Zonguldak

20 . 10 . 1989

TBMM MİLLİ SAVUNMA KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Görülmekte olan 1/616 sayılı tasarının; gerekçede yazılmamış olmakla beraber, bu tasarının asıl nedeni «Genelkurmay makamını» 4 yıllık bir süre için mutlaka görevde tutmak için, binlerce subay ve yüzlerce generalin erken emekli edilerek mağdur olmalarına neden olacağı nedeni ile tasarının tümüne muhalifiz.

Erol Ağagil
Ankara

Kâzım Ulusoy
Amasya

Ahmet Ersin
İzmir

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No. : 1/616

9 . 11 . 1989

Karar No. : 92

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Millî Savunma Bakanlığınca hazırlanıp, Bakanlar Kurulunca 6.10.1989 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve ön havalesi uyarınca Millî Savunma Komisyonunda görüşüldükten sonra Komisyonumuza havale edilen «926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Ek Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı» Komisyonumuzun 8.11.1989 tarihli 7 nci birleşiminde Millî Savunma Bakanı, Maliye ve Gümrük Bakanlığı ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılımıyla görüşülmüştür.

Türk Silahlı Kuvvetleri teşkilatında zaman içinde meydana gelen yapısal gelişmelere bağlı olarak, kıdemler ile askerî okulların öğrenim süreleri ve rütbe bekleme sürelerinde hizmetin zorunlu kıldığı değişiklikler yapılmıştır.

Tasarı ile; subayların normal bekleme süreleri binbaşı ile albay rütbelerinde altı yıldan beş yıla, tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbelerinin normal bekleme sürelerinin ise dört yıldan üç yıla indirilerek meydana gelen tıkanıklıkların önlenmesi,

Yönetmelikte tespit edilen giriş koşullarına uymadıkları sonradan anlaşılan askerî öğrencilerin, öğrencilikten çıkarılabilmesi ve bu öğrencilerin tekrar Silahlı Kuvvetlere muvazaf subay ve astsubay olarak alınmasını önleyici düzenlemelerin yapılması,

Subayların yeniden sınıflandırılması gerektiği hallerde meydana gelen aksaklıkların giderilmesi,

Kara havacılık sınıfına mensup pilotların uçuculuk niteliklerini kaybetmeleri veya uçmak istememeleri halinde, kendi sınıflarının yer hizmetlerinde istihdam edilme imkânı sağlayacak düzenlemelerin yapılması öngörülmektedir.

Yapılan görüşmelerde tasarının tümü Komisyonumuz üyelerince aynen benimsenmiş, Millî Savunma Komisyonu metni esas alınarak maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının çerçeve 1, 2, 3, 4, 5 ve 6 ncı maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve 7 nci madde ile 926 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen Ek Geçici 53 ve 54 üncü maddeler aynen kabul edilmiştir.

Tasarının geçici maddesi ile yürürlük ve yürütmeye ilişkin 8 ve 9 uncu maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Kemal Akkaya

Samsun
Sözcü
Reşit Ülker
İstanbul

Başkanvekili
Hâzım Kutay

Ankara
Kâtip
Mehmet Seven
Bilecik

Mehmet Ali Bilici

Adana

Nihat Türker

Afyon

Hilmi Ziya Postacı

Aydın

Muhalefet şerhim eklidir.

İ. Önder Kırılı

Balıkesir

Muhalefet şerhim eklidir.

Ayhan Uysal

Çanakkale

Muzaffer Arıcı

Denizli

Erdal Kalkan

Edirne

Muhalefet şerhim eklidir.

Mehmet Kahraman

Erzurum

İmzada bulunamadı.

Abdulkadir Ateş

Gaziantep

Muhalefet şerhim ektedir.

Ali Topuz

İstanbul

Muhalefet şerhim eklidir.

Ülkü Söylemezoğlu

Kahramanmaraş

Mustafa Şahin

Kayseri

Alaettin Kurt

Kocaeli

Ali Talip Özdemir

Konya

Sümer Oral

Manisa

Mahmut Öztürk

Niğde

Mehmet Deliceoğlu

Adıyaman

Ömer Okan Çağlar

Aydın

Fenni İslimyeli

Balıkesir

A. Şâmil Kazokoğlu

Bolu

Ünal Akkaya

Çorum

İsmail Şengün

Denizli

Togay Gemalmaz

Erzurum

Erol Zeytinoğlu

Eskişehir

Abdullah Aykon Doğan

Isparta

Birgen Keleş

İzmir

Muhalefet şerhim eklidir.

Seyit Halil Özsoy

Kayseri

Şevki Göğüsger

Kırşehir

Mustafa Dinek

Konya

Yusuf Bozkurt Özal

Malatya

Cemal Seymen

Nevşehir

Muhalefet şerhim eklidir.

Şakir Şeker

Sivas

Enis Tütüncü

Tekirdağ

Muhalefet şerhim eklidir.

9.11.1989

T.B.M.M. Plan ve Bütçe Komisyonu
Sayın Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/616 sayılı Yasa tasarısına aşağıdaki nedenle muhalif olduğumuzu arz ederiz.

Saygılarımızla.

Muhalefet Şerhi

«Tasarı, akçeli sonuçlar doğurması nedeniyle Plan ve Bütçe Komisyonunun gündemine gelmiş olup, yasanın özüne ilişkin asıl görüşmelerin yapıldığı İhtisas Komisyonu olan Millî Savunma Komisyonundaki SHP Grubu Üyeleri Erol Ağagil, Kazım Ulusoy ve Ahmet Ersin'in muhalefet gerekçesine uymayı sorumluluk gereği addederek karşı oy kullanıyoruz.

Enis Tütüncü
Tekirdağ

Erdal Kalkan
Edirne

Ali Topuz
İstanbul

Birgen Keleş
İzmir

Cemal Seymen
Nevşehir

Abdulkadir Ateş
Gaziantep

Önder Kırıl
Behkeseir

Hilmi Ziya Postacı
Aydın

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Ek Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 926 sayılı Kanunun 17 nci maddesine aşağıdaki (g) bendi eklenmiştir.

«(g) Yönetmelikte tespit edilecek giriş koşullarına uymadıkları sonradan anlaşılanlar.»

MADDE 2. — 926 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin 3.7.1975 tarihli ve 1923 sayılı Kanunla değişik (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«b) Fakülte veya yüksekokul öğrencilerinden, 17 nci maddenin (a), (b), (c), (e), (f) ve (g) bentleri gereğince askerî öğrencilik niteliğini kaybedenler, muvazzaf subay olarak tekrar Silahlı Kuvvetler hizmetine alınmazlar.»

MADDE 3. — 926 sayılı Kanunun 23 üncü maddesine aşağıdaki ikinci fıkra eklenmiştir.

«Harp okulu öğrenimi süresince, 24 üncü maddenin birinci fıkrasının (a), (b) ve (e) bentleri gereğince yapılacak müteakip sınıflandırmalar da, ilk sınıflandırma kapsamı içinde kabul edilir.»

MADDE 4. — 926 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«b) Uçuştan ayrılanlar :

Uçuculuk niteliğini kaybeden veya uçmak istemeyen subaylar yeniden sınıflandırılırlar. Ancak sınıf değişikliğini gerektirecek nitelikteki sıhhi sebepler hariç olmak üzere, kara havacılık sınıfındaki kıdemli yüzbaşı ve daha üst rütbedeki uçuculuk niteliğini kaybeden veya uçmak istemeyen subaylar yeniden sınıflandırılmazlar. Bunların uçuculuk statüleri sona erer.»

MILLÎ SAVUNMA KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Ek Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Tasarının 4 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Ek Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Millî Savunma Komisyonu metninin 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Millî Savunma Komisyonu metninin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Millî Savunma Komisyonu metninin 3 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Millî Savunma Komisyonu metninin 4 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 5. — 926 sayılı Kanununun 2642 sayılı Kanunla değişik 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 30. — Subayların normal bekleme süreleri aşağıda gösterilmiştir.

Rütbeler	Normal Bekleme Süreleri
Asteğmen	1 Yıl
Teğmen	3 Yıl
Üsteğmen	6 Yıl
Yüzbaşı	6 Yıl
Binbaşı	5 Yıl
Yarbay	3 Yıl
Albay	5 Yıl
Tuğgeneral/Tuğamiral	4 Yıl
Tümgeneral/Tümamiral	3 Yıl
Korgeneral/Koramiral	3 Yıl
Orgeneral/Oramiral	3 Yıl

MADDE 6. — 926 sayılı Kanununun 68 inci maddesinin; (d) bendine aşağıdaki (6) numaralı alt bent eklenmiş ve (e) bendinin üçüncü paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«6. Yönetmelikte tespit edilecek giriş koşullarına uymadıkları sonradan anlaşılabilirler.»

«(d) bendinin (4) numaralı alt bendinde yazılı hal hariç olmak üzere öğrencilikle ilişkisi kesilenler, muvazzaf subay veya astsubay olarak tekrar Silahlı Kuvvetler hizmetine alınmazlar.»

MADDE 7. — 926 sayılı Kanuna aşağıdaki ek geçici maddeler eklenmiştir.

EK GEÇİCİ MADDE 53. — Tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbelere ait yıl kontenjanları, 1993 yılından itibaren (1993 dahil), üç yıllık rütbe bekleme süresine göre belirlenir ve 54 üncü madde hükmü saklı kalmak üzere, 49 uncu maddede yazılı esaslar dahilinde uygulanır.

Yukarıda sayılan rütbelere ait kontenjanlarda, 1993 ve 1994 yıllarında ortaya çıkacak kontenjan açıkları, lüzumu kadar tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiralin görev sürelerinin, 49 uncu maddenin birinci fıkrasının (d) ve (j) bentleri hükümlerine göre uzatılması suretiyle kapatılır. Ancak bu fıkra hükmüne göre görev süresi uzatılanlar, 49 uncu maddenin birinci fıkrasının (d) ve (j) bentlerinde yazılı miktarların dışında tutulur.

(Millî Savunma Komisyonunun Kabul
Ettiği Metin)

MADDE 5. — Tasarının 5 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul
Ettiği Metin)

MADDE 5. — Millî Savunma Komisyonu metninin 5 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Millî Savunma Komisyonu metninin 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — 926 sayılı Kanuna aşağıdaki Ek geçici maddeler eklenmiştir.

EK GEÇİCİ MADDE 53. — Tasarının Ek Geçici Madde 53'ü Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — 926 sayılı Kanuna aşağıdaki Ek geçici maddeler eklenmiştir.

EK GEÇİCİ MADDE 53. — Millî Savunma Komisyonu metninin Ek Geçici 53 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

EK GEÇİCİ MADDE 54. — Binbaşılık rütbe bekleme süresi; harp okullarında 4 yıldan az süreli öğrenime tabi tutulanlar ile, bunlarla işleme tabi bulunan diğer kaynaklardan muvazzaf subay nasbedilmiş olanlara, 6 yıl olarak uygulanır.

GEÇİCİ MADDE — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, tümgeneral - tümamiral, korgeneral - kroamiral ve orgeneral - oramiral rütbelerinde bulunan subaylar, buldukları rütbede dört yıllık rütbe bekleme süresine tabi tutulurlar.

(Millî Savunma Komisyonunun Kabul
Ettiği Metin)

EK GEÇİCİ MADDE 54. — Tasarının Ek Geçici Madde 54'ü Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, tümgeneral - tümamiral, korgeneral - koramiral ve orgeneral - oramiral rütbelerinde bulunanlar, buldukları rütbede dört yıllık rütbe bekleme süresine tabi tutulurlar.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul
Ettiği Metin)

EK GEÇİCİ MADDE 54. — Millî Savunma Komisyonu metninin Ek Geçici 54 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE — Millî Savunma Komisyonu metninin geçici maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 8. — Bu Kanun 1 Eylül 1989 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan

T. Özal

Devlet Bakanı ve Başbakan Yrd.

A. Bozer

Devlet Bakanı

G. Taner

Devlet Bakanı

İ. Çelebi

Devlet Bakanı

İ. Özarlan

Devlet Bakanı

E. Konukman

Adalet Bakanı

M. O. Sungurlu

İçişleri Bakanı

A. Aksu

Maliye ve Gümrük Bakanı

E. Pakdemirli

Bayındırlık ve İskân Bakanı Y.

S. Sert

Ulaştırma Bakanı

C. Tuncer

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

İ. Aykut

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

F. Kurt

Devlet Bakanı

K. İnan

Devlet Bakanı

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Yazar

Devlet Bakanı

S. Sert

Devlet Bakanı

İ. Aşkın

Millî Savunma Bakanı

İ. S. Giray

Dışişleri Bakanı

A. M. Yılmaz

Millî Eğitim Bakanı

A. Akyol

Sağlık Bakanı

H. Şıvgın

Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanı

L. Kayalar

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Ş. Yürür

Kültür Bakanı

N. K. Zeybek

Turizm Bakanı

İ. Aküzüm

(Millî Savunma Komisyonunun Kabul
Ettiği Metin)

MADDE 8. — Tasarının 8 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Tasarının 9 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul
Ettiği Metin)

MADDE 8. — Millî Savunma Komisyonu metninin 8 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Millî Savunma Komisyonu metninin 9 uncu maddesi aynen kabul edilmiştir.